

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512203129
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8512203129.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 36 857 033 proti žalovanej X. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom v Košiciach, Budapeštianska 8 o zaplatenie 460,27 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 14. 01. 2013, č. k. 6C 106/2012-66 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania 23,58 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa v predmetnej veci domáhal zaplatenia 460,27 Eur s prísl.. Do konania vstúpil vedľajší účastník a namietal premlčanie.

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol v dôsledku stotožnenia sa s názorom vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, že uplatnená pohľadávka je premlčaná. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal odôvodňujúc, že úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila. Zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 78,32 Eur k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.. Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú odmenu právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobnému návrhu (2 x 31,53 Eur), režijný paušál (2 x 7,63 Eur)). Keďže žalovaná, na strane ktorej vedľajší účastník vystupoval v konaní mala vo veci plný úspech, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej právo na náhradu trov konania vo výške 78,32 Eur tak, ako si ich vedľajší účastník uplatnil.

Proti rozsudku v časti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Podľa jeho názoru priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky (§ 142 ods. 2, 3, § 144 a § 146 ods. 2 O. s. p.). Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah, a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol spoločne s odporcom

povinným na plnenie. V predmetnom konaní nie je možné aplikovať zásadu úspechu pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal. Jeho postavenie sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo, a preto aplikácia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. je v tomto prípade vylúčená. Úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že súd zamietol žalobu v dôsledku kvalifikovanej obrany vedľajšieho účastníka. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania 23,58 Eur.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v rozsahu suspenzívneho (odkladného) účinku odvolania vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom (§ 206 ods. 3 O. s. p.) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O. s. p. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bola pohľadávka vo výške 460,27 Eur s prísl. Súd prvého stupňa v dôsledku účinnej obrany vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (vznesená námietka premičania) žalobu zamietol. Za takéhoto stavu správne postupoval súd prvého stupňa, ak o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 veta prvá O. s. p..

Ust. § 142 O. s. p. totiž vyjadrenej zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Keďže v danom prípade bola splnená podmienka podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., je žalobca povinný nahradiť trovy konania žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej.

Žalobca argumentuje predmetom činnosti vedľajšieho účastníka inter alia jeho vedľajšími intervenciami na ochranu spotrebiteľov v súdnych konaniach. Tým má byť podľa žalobcu vedľajší účastník spôsobilý sám vystupovať v konaní a zastúpenie advokátom len navyšuje trovy.

Táto argumentácia je zjavne nepresvedčivá a naráža aj na základné princípy občianskeho súdneho konania. Predovšetkým žalobca neuviedol jediný rozumný dôvod, prečo práve tento typ právnickej osoby má byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom a niet na to opory v žiadnom ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu. Túto argumentáciu nepodporuje ani judikatúra súdneho dvora, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom, rozsudok súdneho dvora C 279/09).

Ak by súd mal prijať argumentáciu žalobcu, tak potom vzhľadom na jeho nepochybné profesionálne vymáhanie pohľadávok by sa malo to isté pravidlo aplikovať na neho samotného. Aj jeho právne zastúpenie by sa javilo nadbytočné a zbytočné navyšujúce trovy konania.

Argument o navyšovaní trov zjavne neobstojí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je aj náhrada trov konania protistrane, ale aj na jej podporu vedľajšiemu účastníkovi. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Aktivity vedľajšieho účastníka evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa a aj v predmetnej veci je zjavné, že žalovaný spotrebiteľ by musel čeliť žalobe profesionála pri vymáhaní pohľadávok naviac

zastúpeného advokátom, ktorého trovy navrhované v žalobe 94,01 Eur sú ešte vyššie ako na strane vedľajšieho účastníka.

Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietkou premlčania je dôležitá a má svoj význam.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Odvolacie námietky žalobcu sú neopodstatnené.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom potvrdil ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko bol v odvolacom konaní úspešným účastníkom a ich zaplatenie uložil žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi. Pokiaľ sa týka výšky priznaných trov odvolacieho konania, táto bola priznaná za jeden úkon - za vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. v sume 15,77 Eur, režijného paušálu vo výške 7,81 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, celkom vo výške 23,58 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.